

מזר:

עין משפט
גר מצוה

ק"א א מ"י פ"ט מהל'
פסול המוקדש
הלכה ה'
ק"ב ב מ"י פ"ט מהל'
חמץ ומצה ה"ד'
ק"ג ג מ"י פ"ט מהל'
אבות הטומאה
הלכה ה':

דבינו תגאל

[illegible]

הוא לא נגע אי לא נגע וקשה לרבי"א אי צרה"י ספיקו טמא
 ר' ספיקו טהור ונראה לר"י לפרש כגון שמי חציות צרה"י
 נחת מהן ואינו יודע בזה מהן נגע דהשחא שחיהן תליות
 ה' דלא יליפין מסוטה דברשות היחיד ספקו טמא אלא דבר

יצוה אחת ענין סוטה אצל
 ואי אחת מכן טעוהה אין
 שמינה מספק בדעתן כפרק
 (ש"נ ע"ד ד' י"ג) ו' נזיר
 ההס אחד ראיתי אחד מס
 מבזיזין קרבן טומאה וטהרה
 גמ' דהי ספק טומאה כה"י
 אחר' דכל אחד יורה קרבן
 משום דלדול' לא נטמא ר' יוחנן
 נ"מא קסבר ר' יוחנן
 ר' חנינא פ"ה דמשמע
 קמאר מחלוקת בשם דאי
 אשע מלי אירא בשם אפי'
 נמי כיון דאולי לאביד ואין
 דלימא הא דנקט שם
 וי' ר' אלף משום דנעי
 אצל בו' ד"ה שורפין ועוד
 לא אולי לאביד דכיון דשמי
 ימא להן אולכין הרבה
 ד"י דייק מדקאמר אצל בו'
 פין ואי מדברי רבי יהושע
 (כ"ח מגיל דב') שורפין להבי
 דקצירא ליה דהתם אשני
 מפסד חולין אצל ענמא לא
 אולי לאביד א"כ אפי' בו'
 פ' אש העמא וא"ת הא
 פין עס העמא וי' משום
 מדברי רבי עקיבא דשמי
 מסול עס העמא וי"ל כיון
 יהושע יליף ולא מליני דר"מ
 ר' טומאה מקבילא אין לנו
 סור מטמא אצל אי מדבריה'
 ידרי רבי מניא וילף ר"מ
 טמא דרבי יוסי דלמר אינה
 אצל משום דקצירא ליה ולא
 דאורייתא ולא יליפין וילד
 רבנן דהיינו בשם אצל בו'
 דאורייתא יליפין מניא:
 ת ע' השפאה. ורבה
 על לגמון האי דאולי
 אצל בו' אין שורפין כיון
 לאביד אלא משום גזירה
 רבי יוסי אשעיה
 יוסי גופיה אית ליה
 (ד' ע') טומאת משקין לטמא
 דרבנן והא דאית ליה הכא
 בשעת ר' עקיבא רבו
 ואין זה לעטמיה ועוד

שם טומאה דרנן: מטמא טומא אולין. הואיל ו
נסל מאילת כל: ושרפא עס הטמא כפא. ואפילו
ות מעלימא שרי וש"מ מדודה ר' יוסי היא דלאו ב
מדרבי חנינא חנינא רבי מאיר ר' אליעזר דקאמר
רבי אליעזר ורבי יאעב: הכי קאמר ליה. הא דקא
שע נמי דשמעין ליה דמיקל טפי גבי חזית דקאמר י
ואו וי' איבא לתימר דמיקל בשריפה בתליה וטמאה ה
דאמר יגלנה ותנא גרמא הואו דהן בידיס אבל בטורה
ה המדא דמאה ומדא היא דהן נשא איבא יאקורא דרנן
שם טומאה לש איקור דהא אדרת מדודה רבי יוסי בשב
וכיון דלא שני ליה שפיר יליף רבי מאיר מדרבי חנינא דאמר
טמא טומא דאורייתא: א"ר ירמיה הכא כבש שטמא.
לעטעם. דאמר משקין אין טמאין אחרים ואפילו אולין
באב טומאה טמא דאורייתא וגבי טורה טורה נש
לכא זה מדאורייתא הלכא אינה היא מן' טורה דמא
ליו טומאחא קא מסהי ר' חנינא מעיקרא בראשון נג ור"ל
אמר דכ יבדה ור. משקין ולא חש למדק טיה האי וקט
שטמא כש טמא אבא דלא דהו ר' חנינא שייס טורה שלי
אולב טמא אולב אלא מדרגן מאי קא מהני יי' הא אינה
לו משקין שנגע בהן חמלה היו מדרגן דהא נגע בראשון
ל' דאמר קדיש עושין טומאה כיוא בהן ואשמעין ר' חנינא
הא טורה מעליא דאורייתא מותר לעשויה שני דאורייתא
נגע דהוה שטיש' דאורייתא עבדין שני דאורייתא אינה
גבי ירמיה ותויה' לא לתוספא טומאה דרנן דמחמיו

אור לארבעה עשר פרק ראשון פסחים

הפיוגול. לא נרץ הכא אלא מסיים הברייתא: הפיוגול והנוסר. של קדשים: והטמא. נשר קודש שנטמא. דקיימא לן צ"ל אחרון (ד' קכ): דגזרו עליהן שנטמאו את הידים ואע"פ שאין אוכל מטמא אדם גזרו עליהן לטמא מימה את הידים ולא לטמא את הגוף משום חשד הכונה

ועלל כהונה דלמפרזין הסם ואפילו
הי' דלית עליהו טומאה דרבנן
אמרי כ"ג דלין שורפין פגול ונותר
שלין טומאה מן המורה על הטמאה
שהוא טמא מן המורה וכ"ג בתרומה
טהורה וטמאה ואפי' ב"ה לא קשרו
אלא משום דלית פגול ונותר טומא'
דרבנן: וא"ל רבי יוסי לרבי מאיר
י' לפס' היה מדברי יהושע נמי אינה
היא המדה דמודין אין נזו. ולקמן
פריך דאמרי אינה היא המדה: **מדה**
ומדה היא. דהא טמא וטהור
היא המדה הווא טמא דספסא
לאיצרע נזו לטמאי בידים: **דעמיס**.
שליך להסבך שמי היסקות: **מחלוס**
בשם. שעדיין אין על הטהורה אלא
איסור דרבנן אבל בשם שנקשרה
כזו מן המורה אין כל טומאה גדולה
נזו ודברי הכל ק"ל לר' יוסי שורפין:

נימא קסבר ר' יוחנן דמנאי דרבי
 מינה צולד הטומאה דרבנן ור"מ
 מינה יליף. ודוקא נקט שז רבי
 ומשום דלאו אסור ואכרנא הוא
 טעמא דר' מאיר אבל אם בא לשורפ'

נחמס ואכרע מודה רבי מאיר דאין
 שורפין ואע"ג דסופה לאיבוד דלאו
 מדברי הוהש קא יליף דטעמי' דרבי
 יהושע הם משום הפסד חולין או

דילמא לר' יוחנן נמי ר' מאיר מדברי
 יהושע יליף וטעמא דרבי מאיר לאו
 משום אסורא דרבנן הוא דהוא הדין

נמי לחמס ואכרע והאי דקאמר ר' יוחנן
 א"ש אורחא דמילתא נקט: **א"ל**
 אין. ודוקא שז קאמר דלמא פריך
 אמאי קאמר ר' יוסי אינה היה

המדה: **נימא מסיעי ליה**. דבשבע
 מודי ר' יוסי: **הפיגול ונוסר כו**. רבי

מודה ר' א"ל לטלי וקאמר ליה לר' מאיר
 כהא הוא דלמרי בית הלל נשפין

כחמס משום דפיגול ונוסר אסורי
 מדאורייתא אבל בלוקטא דרבנן לא

שרו לטמויי בידים שמעינן מינה מיהא
 דנאסורי דאורייתא מודה רבי יוסי

ואע"ג דליבא שז טומאה עליה: **שמי**
הפס כו. מהא לא מיסתיעא לר'

יוחנן ואפי' בשבע אימא ק"ך דפליג ר'
 יוסי ואע"ג דלוקטא הואיל ואין עליה

שז טומאה לא טמעינן ליה והאי
 דמודה בפיגול ונוסר משום דאית

ספק

וזה נראית לאדם ירדה לה תורת טומאה ומין עולה ממנה
א תרומה טהורה והא דבא ר' יוסי קאמר לה דאי ר' מאיר
איכלה היא והוא הדין לפת מעלייתא בשבע שעות: אי הכי.
ה' ר' יוסי והא ק"ל יליף רבי מאיר מדברי חנינא ומהדרי לה
מדברי חנינא אינה היא מן] ההמה דכפרסר לקמייהו אפילו
אנה ביד מודה בשריפה כפסה דלין שורפין דהתם משום הפסד
דאיכלא למימר דמיקל כדשמען ליה גבי חבית שגולד לה ספק
בא למימר דמיקל: אי הכי. דרבי מאיר מדברי חנינא יליף אמאי
אין הטהורה כי הית' טומאה דרבנן והא ר' יוסי לא שי
אין ואיכא איסור דאורייתא ואפ"ס דליכא עלה שם טומאה אלא
טומאתין טומאה מדרבנן בטומאה דאורייתא הכא נמי טומאתין איסור
אולד הטהומה דקמי ענון שטמא כדמשיק שטמא בשקין: ואודא
כדמרבנן והוא ליה מדאורייתא טעור מעליא ודשפי ליה כדאי בשר
איכא נמי איסור דרבנן עלה לא שאל: ורבי יוסי לעומתו. דמשיק
אלה הוא. ולר' ריבא איכא לאקשו"א"כ בין לר"מ בין לר' יוסי מאי
והשאל נמי כדאי ראשון שרפינן להו וגרסא בעיני דרבי ירמיה אולד
חיה חיה לישאל דמתני' דתי בולד הטהומה וטעום כדבר שטמא
ואשמעינן דשלישי מותא עשאו שמי. ואמאי איכא לאקשו"א ספק
ראשון לגבר שני ל' לשווי שמי מדברי מעיקרא נמי שני מעיקרא
י"י ע"י שני הן נעשין חולה אלא על כדכח ר' ירמיה כדא אלו
דשני דרבנן עדינן ליה שני דאורייתא ולר' מאיר שמשעין מינה דשני
אל הדין תרומה טהורה ששפרת שם הטומאה ולר' יוסי אשמעינן
יא חנה. ורבינא דאית ליה [שם] מקרא אולד דכח הכחוש בן
יא חנהא ברשא ונאן מדבריהו מדברין ר' אליעזר ורבי יאשיע:

מסורת הש"ס

(א) שבת קוד: לקמן כ: טז;
 יצא לה ב"ק קח. י"ח
 (ב) לקמן פה. קכ:
 (ג) לקמן מה: ד'
 (ד) כס"א ליחא תן.
 (ה) כס"א טקף: טומאה על.
 (ו) ומיהו י"ל דרימ מר.
 וינא ור"ע וילף שפיר שר.
 טעמיה מין דעליהו קימי
 שרד כ"י העתק מחלטי
 גרסתי.

מִן הַיָּם רֵשׁ י'

הַפִּיגוּל וְהוֹנֵה מַטְמָאִין
אֵת הַיָּדִים. מִדְּרַגֵּן וְקִדְשׁוֹ
וְנִסְפָּלָה מֵאֲכֹל
אִדָּם. וְתִקְלָקְלָה
נְעִיפֹסָה תַחֲלָל אֶדָם
מִטְמָאָה. וְקִדְשׁוֹ מִהָּ.
שׁוּמָא אֲרֻכְלִין. דָּל
מִן שִׂיז רִאשִׁי לִכְלֹ
אִל פִּקֵּעַ מִיַּת אִיל
מִיָּטָה (שֵׁשׁ). וְנִשְׂרַף עִם
הַטְּמָא בִּפְסֹחַ. אֵם
תְּרוּמָה טְבוּלָה הִיא, דְּמִין
לֵיל מִיז לֵאדָם מִתֵּר
לְטַמְאָה בְּיָדִים. וְאִמְלִי לִי
וְסִי לְדַמֵּר לִי לְעִלָּמָה חִי
לְעִלָּמָה. (שֵׁשׁ).

רבינו חננאל (רבינו)

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones